

да да са затѣли: а Сократъ мѣ рекалъ: юноше? не е срамно да измѣзвашь отъ таквази кжшж, но срамно е да вѣзвашь и да сѣдишь вжтрѣ. Тжй и нѣе да не са срамваме когато ще си исповѣдаваме грѣховеѣ, но да са срамваме когато ще ги правиме, и когато сѣдиме въ грѣха безъ поканіе. И макаръ да е срамно да си исповѣдаваме грѣховеѣ, но по добрѣ е да ги исповѣдаме тѣка предъ едного челоѣка (дѣховника), нежели да са срамваме тамо предъ кожїтѣ ангелы и предъ сїчкїа свѣтѣ.

И когато са исповѣдаваме тѣка, трѣба да знаеме какъ само онова исповѣданїе бива полѣзно, когато са обѣщае челоѣкъ истинно, чи нѣма да са врѣща вѣчь на преднїтѣ грѣхове: защото безъ тѣй, исповѣданїето нѣма никаква сила, нити може челоѣкъ да приближи до царство небесное съ таквози исповѣданїе: понеже возлюбленныа христовъ ученикъ стои при вратата на царство небесное, и дѣма: възнъ кѣчетата възнъ магіосницїтѣ, възнъ вѣднїтѣ и сїчкїтѣ грѣшницї. Кѣчета нарича оныа, които са омыватъ съ поканіе, а послѣ пакъ са врѣшатъ на преднїтѣ си грѣхове като кѣче на своя вѣзвочъ. Но можї нѣкой да рече; какъ писанїето дѣма: колкото пжти паднешь, толко пжти стани. Тѣй е истина, но писанїето дѣма, да не са отчае челоѣкъ кога паднї въ грѣхъ, и да знаеме чи Богъ скѣкога е готовъ да прїемнї нашето поканїе: защото знае нашжта тѣлеснѣ слабостъ. Но гледаме чи Богъ отъ много недостойннї челоѣкцы дїга своята вѣгодать и ги мжчї злѣ: защото са каатъ и исповѣдватъ, а послѣ пакъ са врѣшатъ на тези грѣхове. И тога не може да са нарече това исповѣданїе, но само едно лицемѣрїе.

Трето, който са кае истинно, той трека да ѣдовлетвори, сїрѣчь: да заслжжї за грѣховеѣ си толко таготы, колкото е тѣжакъ грѣха мѣ. Но какъ да ѣдовлетвориме за грѣховеѣ си, и съ каквы работы? трѣба да направиме за нашїтѣ грѣхове постъ, като Пинавїтанїтѣ, да пролѣкѣме слѣзы като Давїда, който измывалъ сѣкож ноцѣ своята постелка съ плачь, и да раздадеме милостына, каквото рекалъ пророкъ Данїїалъ на царь Павходоносора: царю! искѣнї си грѣховеѣ съ мылостына, и неправдытѣ съ милосердїе кжмъ сїромасытѣ. Таквози ѣдовлетворенїе са трѣдилъ да положи свѣтїй Іоанъ предтеча на еврейскїа народъ, и дѣмалъ: направете плодове достойннї за поканіе. Тжй дѣмалъ и апостолъ Павелъ на Римлѣнїтѣ: както сте сѣдѣвали